

Св. Покрови Українська Католицька Церква
St. Mary's Byzantine Catholic Ukrainian Church

40 Notre Dame Ave., Sudbury On, P3C 5K2 Parish Tel. (705) 675-8244

Website: www.saintmarysudbury.com

Email: stmaryssudbury@yahoo.ca

<https://www.facebook.com/stmarysukrainiancatholicchurchsudbury>

Pastor: Fr. Petro (Peter) Bodnar

DIVINE LITURGY:

SUNDAY: 9:00 a.m. (Ukrainian) **SUNDAY** 10:30 a.m. (English)

SATURDAY : 4:00 pm (English)

Confession: Before Divine Liturgies 9:00 am and 10:30 am on Sundays or anytime upon request.

Baptisms & Marriages: By prior arrangement (at least 1 year before the marriage date), through the parish office.

Visitations & Anointing of the Sick: Please notify the office if a member of your family is in need of a visit.

June 13, 2021 – 3rd Sunday after Pentecost

Epistle: Romans 5: 1-10 Gospel: Matthew 6:22-33

Prayer Intentions June 13

Saturday:	4:00 pm	+Gregory & Helen Holub - Gaba family
Sunday:	9:00 am	All deceased in Tkach/Danylko family – M. Tkach
	10:30 am	For Parishioners
Friday:	6:00 p.m	Devotion to the Lover of Mankind at the Villa Maria
Saturday:	4:00 p.m.	+Leo Markewich & Stella Domse – Jean Gaba
Sunday:	9:00 a.m.	Pentecost – For Parishioners
	10:30 a.m.	Health, peace, stability, protection for Krempel family

IF YOU ARE ABLE, PLEASE CONTINUE TO SUPPORT OUR PARISH

Gratitude Comes with Blessings. We are most grateful to all of you who have made donations by sending cheques or e-transfers to keep pay our parish expense. We will serve you as best as we can under present conditions but it is our hope that we will not be burdened with a debt

when we are able to resume all our parish, spiritual and community activated. May Our Lord reward you a hundredfold for your generosity.

Вдячність з благословенням. Щиро вдячні всім, хто склав свої пожертви, що так потрібні, щоб оплатити парафіяльні видатки й рахунки. Намагаємось послужити Вам якнайкраще в сучасних умовах. Сподіваємось, що не будемо обтяженні боргами, коли зможемо відновити звичайний порядок та активність парафіяльного життя. Хай вседобрий Господь сторицею обдарує Вас рясними ласками за вашу щедрість.

In the process of rewriting the Bible took part over 30 thousands of people from all oblasts around Ukraine, including invaded Donbas and Crimea peninsula. This campaign of rewriting The Scriptures became a campaign of a spiritual and de facto unification of Ukraine. It was stated by the Father and Head of the UGCC His Beatitude Sviatoslav during the presentation of a special edition of the Handwritten Bible held today, June 7, 2021 at the National Preserve Sofia Kyivska.

The Handwritten Bible set three national records. Firstly, it is the biggest handwritten book in Ukraine. Secondly, it is a book which holds the greatest amount of different types of handwriting of modern Ukrainians. The third record is that despite an enormous number of pages it was manageable to be comprised it into one volume.

The Head of the UGCC mentioned that this is the everlasting book and our descendants might even see one day those who had contributed to rewriting this Bible. Probably, there is no other way where modern Ukrainians could reach out for eternity.

His Beatitde Sviatoslav called the process of rewriting The Holy Bible, particularly in clear straightforward language, an act of spirituality and state formation.

Besides, the ending of this unique project, as well as 25th anniversary of All-Ukrainian Council of Churches and Religious Organizations and 30th anniversary of Ukrainian Bible Society, is the proof that “we don’t just have good intentions but we are able to successfully finish them”, said His Beatitude Sviatoslav.

The UGCC Department for Information

St. Mary’s Financial Statement for December 31, 2020 is available for pick up or you may request an electronic copy by sending an email to stmaryssudbury@yahoo.ca

Cemetery Schedule - Відвідини цвентарів

Saturday: Garson: 10:30 a.m.

Civic: 12:00-1:00 p.m.

Sunday: Lasalle: 11:45 a.m. – 12:30 p.m.

Civic: 12:45-2:15p.m.

Parklawn: 4:00-5:00 p.m.

Or by appointment: call or text 705-665-2869

“I shall get up and go to my father” (Luke 15:18).

The prodigal son had nothing left; he had lost it all. His inheritance was gone. His prospects had evaporated. His honor was in tatters. And yet he was still his father’s son, disfigured as he was. He still belonged at home, distant as he had become. He still hoped, bleak as his condition was. So from that “distant country . . . he got up and went back to his father” (Luke 15:13, 20).

When Jesus told that parable to the tax collectors and sinners, and within earshot of the Pharisees and scribes (see Luke 15:1-2), he revealed who he is. He is the one who makes it possible to seek the Father from wherever we find ourselves, even when bitter of heart or mired in the filth of sin. He is the one who gives that lost son the inspiration of prayer—that desire to rise and go to the Father. He is the one who descends to our condition and from there addresses his Father. He is the one in whom that lost son begins to move.

The love of Christ reaches that son who has lost everything. Because the only-begotten Son of the Father descended to that sad and lonely place, the lost son may begin to pray from that “distant country.” His sin, his sorrow, and his desperation may become offerings of prayer, because Christ makes that lonely place holy by his presence.

Jesus does not forget the Pharisees and scribes who overhear him. To those bitter ones, he presents the elder son—the son who is always near home, ever dutiful, and oh so pleased with himself. The Pharisees’ and scribes’ murmuring over Jesus’ feasting with the tax collectors and sinners reverberates in the anger and disdain the elder son has over his father’s feast for the younger son (see Luke 15:28-29).

Jesus does not just chide the Pharisees and scribes though; he also beckons them. He allows them to hear the father say to the elder brother, “Son, you are here with me always; everything I have is yours” (Luke 15:31). Through Jesus the embittered can rediscover themselves as the beloved of the Father.

The younger son and the elder son are both meant to be at home in their father’s house. The tax collectors and sinners, the Pharisees and scribes, hear that together. Jesus is the one who reveals this to them. It is indeed his prayer.

“In my Father’s house are many dwelling places. If there were not, would I have told you that I am going to prepare a place for you?” (John 14:2). The true home for all whom Christ claims as his own is his Father’s house. He came from his Father to share in all that we have and all that we are, taking on our flesh as his own. From where we are, the Son of God himself said, “I will arise and go to my Father’s house.”

Prayer is receiving him who comes to us and rising with him who takes us home. Every prayer offered in his name is a step toward home. All can be offered through him in prayer. Christ gives us himself to contemplate, he teaches us how to pray, and he hears our prayers. But as his disciples, we have the responsibility to make his prayer our own. Shall we pray? “Behold, now is a very acceptable time; behold, now is the day of salvation” (2 Corinthians 6:2).

This is a selection from *Into the Heart of the Father* by Leonard J. DeLorenzo (The Word Among Us Press, 2021), available at www.wau.org/books.

Люди повинні бачити в священниках не менеджерів, не політиків, не експертів, а душпастирів, а душпастирів, людей, які живуть Церквою, моляться, розуміють, що таке гріх, але є милосердні.

Про це заявив голова Пасторально-міграційного відділу владика Степан Сус під час проповіді на Літургії у Лісабоні на завершення духовно-формаційного семінару ПМВ для священників УГКЦ, що душпастирюють у Португалії.

“Був період, коли наші військові капелани почали в армії вдягатися у військову форму. Усім було цікаво, мені також. І одного разу, коли ми прийшли на катехизацію до військових, один з офіцерів чи курсантів каже до нас: це класно, що ви у військовій формі, що виглядаєте так, як ми, але ми б дуже хотіли, щоби ви залишалися душпастирями, нам набагато легше сприймати вас і те, що ви говорите, коли ви у священничому одязі, коли маєте вигляд священника, - розповів єпископ і підкреслив. - Нам дуже важливо пам'ятати про нашу ідентичність, про нашу місію бути насамперед священниками».

Він зауважив, що сьогодні є багато церковних комісій і організацій, які говорять про менеджмент, бізнес, планування, стратегії. Але душпастирі не повинні забувати, що Церква - це структура Божа, що в Церкві діє Святий Дух. “Той Святий Дух покликав нас до служіння. Щось невидиме і для нашого розуму часто незбагненне, але внутрішньо ми відчуваємо цю Божу ласку і благодать, - зауважив владика Степан. - А коли її нема - ми теж відчуваємо. З втратою благодаті часто приходять неспокій, внутрішня дисгармонія, непорозуміння. І для нас, душпастирів, важливо залишатися священниками. Люди повинні в нас бачити не менеджерів, не бізнесменів, не політиків, не спортсменів, не експертів, а душпастирів, людей, які живуть Церквою, моляться, розуміють, що таке гріх, але є милосердні”.

“Якщо ми з вами зуміємо залишатися душпастирями все своє життя, незважаючи на те, що сучасний світ диктує нам багато різних викликів, Бог завжди знайде спосіб, як дати нам те, чого нам бракує”, - додав владика.

Голова ПМВ наголосив на важливості залишатися греко-католицькими священниками східного обряду, навіть якщо доводиться служити також і Літургію у західному обряді. “Має бути внутрішнє переконання, що не лише Христос, який покликав мене до цього служіння, помер на хресті, але переді мною є багато поколінь мучеників: душпастирів, монахів і монахинь, які залишалися вірні своїй Церкві у найскладніших умовах і залишалися священниками навіть у концтаборах, - підкреслив владика Степан. - Молімося з вами на цій Святий Літургії, щоб ми з вами завжди були добрими пастирями, щоб ми ніколи не втомлювалися шукати одну заблукану овечку. Мати чуття пастирства – це справді великий дар. Нехай Господь кріпить нашу віру, щоби ми були тими, хто живе Церквою, Богом, молитвою і хто готовий підтримувати інших”.

pmv.ugcc.org.ua